

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

71.Ovr-143/2018

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Mariji Krajnović, u pravnoj stvari tužitelja ARHIMONT d.o.o. Zagreb, Folnegovićeve 1a, OIB: 08788167628, koga zastupa punomoćnica Jaka Ćurić, odvjetnica iz Zagreba, Pavla Hatza 23, protiv tuženika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb, Petrinjska 59, OIB: 53056966535, kojeg zastupa punomoćnik Josip Grošeta, odvjetnik u OD GLAMUZINA & GROŠETA iz Zagreba, Krajiška 27, radi prijedloga za određivanje privremene mjere, dana 10. listopada 2018.,

r i j e š i o j e

I Odbija se kao neosnovan prijedlog predlagatelja osiguranja ARHIMONT d.o.o. Zagreb, Folnegovićeve 1a, OIB: 08788167628, za izdavanje privremene mjere od 29. travnja 2015., koja glasi:

"1 Radi osiguranja nenovčane tražbine koja se sastoji u pravu predlagatelja da od protivnika osiguranja zahtijeva zabranu naplate po Ugovoru o kreditu br. 08025020434 od 22. prosinca 2008. u iznosu glavnice od 1.134.912,76 kn, redovne kamate u iznosu od 94.096,84 kn, zatezne kamate i ostalih troškova te da zahtijeva zabranu upotrebe svih sredstava osiguranja sa svrhom prisilne naplate tog potraživanja, određuje se:

PRIVREMENA MJERA

zabranom protivniku osiguranja RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb, Petrinjska 59, OIB: 53056966535, da poduzima radnje sa svrhom naplate potraživanja po Ugovoru o kreditu br. 08025020434 od 22. prosinca 2008., u iznosu glavnice od 1.134.912,76 kn, redovne kamate u iznosu od 94.096,84 kn, zatezne kamate i ostalih troškova, tako se zabranjuje protivniku osiguranja:

- naplata po Ugovoru o kreditu br. 08025020434 od 22. prosinca 2008. putem mjenice glavnog dužnika i mjeničnog dužnika Mirsada Mustedanagića iz Zagreba, Bukovac 68, OIB:;
- naplata po Ugovoru o kreditu br. 08025020434 od 22. prosinca 2008. putem zadužnice,

- naplata potraživanja po Ugovoru o kreditu br. 08025020434 od 22. prosinca 2008. vršenjem prijeboja s tekućeg ili žiro računa i svih drugih računa i štednih uloga predlagatelja osiguranja,

- naplata potraživanja po Ugovoru o kreditu br. 08025020434 od 22. prosinca 2008. aktiviranjem založnog prava na nekretnini koju u naravi čini 22. ETAŽA: 308/100000 u naravi stan oznake ST-A2-1C koji se nalazi na prvom katu drugog stubišta građevine A Ulica Frane Folnegovića 1a površine 93,70 m², a orijentiran je u smjeru jug – istok, poduložak 22 i 492 ETAŽA: 69/100000 u naravi garaža oznake G23-2, garaža površine 20,94 m², a nalazi se

u podrumu dva, poduložak 492, a koji se nalaze na kč.br. 81/1 u naravi zgrada 1 (TS), površine 56 m², stambeno poslovna zgrada br. 1A, 1B, 1C, 55, 55A, 57, 59, 59A, Frana Folnegovića – Radnička cesta, površine 2759 m² i dvorište i podzemna garaža površine 6623 m², sveukupne površine 9438 m², zk.ul. 3809 k.o. Trnje,

- pokretanje svih drugih postupaka prisilne sudske i izvansudske naplate po Ugovoru o kreditu br. 08025020434 od 22. prosinca 2008. kao i aktivaciju bilo kojeg drugog sredstva osiguranja po predmetnom Ugovoru o kreditu.

2 Ova privremena mjera traje do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pod brojem P-1045/15.

Žalba protiv rješenja ne zadržava njegovu provedbu."

II Nalaže se predlagatelju osiguranja da protivniku osiguranja nadoknadi troškove postupka u iznosu od 6.262,50 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Predlagatelj osiguranja je dana 29. travnja 2015. podnio tužbu s prijedlogom za izdavanjem privremene mjere. Navodi kako je kao klijent tuženika tijekom 2008. godine obaviješten o mogućnosti dobivanja dugoročnog kredita za kupnju poslovnog prostora putem programa kreditiranja razvitka novog i srednjeg poduzetništva na temelju poslovne suradnje između protivnika osiguranja i Hrvatske banke za obnovu i razvoj. Navodi kako je prihvatio ponudu i pokrenuo postupak radi dobivanja kredita iz HBOR-ovog programa, a da je kreditni odbor protivnika osiguranja dana 7. srpnja 2008. predlagatelju odobrio kredit za kupnju poslovnog prostora u Zagrebu u iznosu od 193.000,00 EUR prema uvjetima HBOR-ovog programa te da je do konačne realizacije predmetnog kredita kreditni odbor protivnika osiguranja odobrio predlagatelju osiguranja kredit za premošćivanje u iznosu od 193.000,00 EUR pa je sukladno tome predlagatelj kao korisnik kredita s odvjetnikom kao kreditorom sklopio ugovor o kreditu broj 08025020281 dana 18. srpnja 2008. i to kunski kredit s valutnom klauzulom u eurima od 193.000,00 EUR s konačnim rokom dospeljeća 31. prosinca 2008., s tim da se glavnica kredita otplaćuje odjednom te se na isti obračunava redovna kamata u visini 1-mjesečni EUROIBOR + kamatna marža u visini 4,500 postotnih poena, a kredit je odobren za kupnju nekretnine sukladno kupoprodajnom ugovoru od 16. srpnja 2008. godine. Ističe kako je zadovoljio sve uvjete koji su temeljem ponude bili potrebni za dobivanje kredita pa je stoga uplaćen cjelokupni iznos kupoprodajne cijene stana od 226.583,00 EUR. Dana 22. studenog 2007. protivnik je dostavio još jednu indikativnu ponudu za realizaciju dugoročnog kredita za kupnju poslovnog prostora putem programa kreditiranja razvitka malog i srednjeg poduzetništva, a na temelju poslovne suradnje između protivnika osiguranja i Hrvatske banke za obnovu i razvoj, a koja ponuda glasi na 250.000,00 EUR i sadrži još i ponudu dopuštenog prekoračenja po transakcijskom računu do 320.000,00 kn i korištenje Business Master Card-a s limitom od 60.000,00 kn. Međutim, nakon svega protivnik osiguranja je obavijestio predlagatelja da mu ipak nije odobren kredit iz HBOR-ovog programa i to nakon što je predlagatelj podigao kredit za premošćivanje u iznosu od 193.000,00 EUR, nakon što je isplatio cjelokupnu kupoprodajnu cijenu u iznosu od 226.583,00 EUR te nakon što je izvršio dodatna ulaganja u opremanje i uređenje prostora (vlastita sredstva), a sve sukladno uvjetima za dobivanje kredita, a nikada mu nije rečeno zašto kredit nije realiziran. Ističe nadalje kako mu je nakon toga ponuđen sporni ugovor o kreditu broj 08025020434 i to kunski kredit s valutnom klauzulom u CHF u iznosu od 316.000,00 CHF radi zatvaranja glavnice kredita partije broj 025-391150 (kredit za premošćivanje u iznosu od 193.000,00 EUR) uz redovnu kamatnu stopu u visini 1-mjesečni libor za CHR + kamatna marža u visini 5000 postotnih poena, a predmetni kredit mu je

ponuđen na način da mu je u prostorijama protivnika bilo rečeno ili će potpisati taj ponuđeni ugovor ili da do 31. prosinca 2008. vrati iznos od 193.000,00 EUR temeljem odobrenog kredita za premošćivanje, a nije dobio obrazloženje zašto nije odobren HBOR-ov kredit te su mu se istom prilikom predstavnici protivnika ispričali zbog nastale situacije i neodobravanja kredita HBOR-ovog programa, a obzirom da je bio pritisnut situacijom potpisao je ugovor o kreditu broj 08025020434 na iznos od 316.000,00 CHF dana 2. prosinca 2008. godine. Ističe kako je predlagatelju osiguranja poznato da je protivnik osiguranja odobravao kredite s valutnom klauzulom samo do kraja 2008. godine, a da nadalje nije odobravao iste jer se uočila nepovoljnost takvih kredita, kao i opravdana sumnja da će tečaj CHF u odnosu na euro i domaću valutu rasti pa se postavlja pitanje zašto je protivnik ponudio predlagatelju 2. prosinca 2008. na potpis ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u CHF. Navodi kako je početni anuitet za navedeni kredit iznosio 15.000,00 kn što je predlagatelju bilo prihvatljivo, međutim tečaj švicarskog franka počeo je rasti, na što je banka počela podizati i kamatnu stopu tako da je mjesečni anuitet narastao na 29.000,00 kn pa da je zbog neizdrživosti takve situacije 9. kolovoza 2011. uputio zahtjev za konverziju kredita iz valute CHF u valutu EUR i to s početnim tečajem na dan realizacije kredita smatrajući kako bi isto bilo primjereno obzirom na bitno izmijenjene okolnosti i činjenicu da je predlagatelju otežano plaćanje rate kredita, a da protivnik dana 15. rujna 2011. kao odgovor na njegov zahtjev dostavlja indikativnu ponudu za odobravanje novog kredita u valuti EUR u iznosu od 186.000,00 EUR, iz čega bi dakle proizlazilo da je nakon što je u 3 godine otplatio 57.000,00 EUR na dan kada mu se nudi novi kredit bio dužan 186.000,00 EUR. Ističe da nije mogao pristati na takvu ponudu pa da se 27. rujna 2011. obratio protivniku i iznio mu svoja stajališta. Protivnik osiguranja mu je dana 17. listopada 2011. odgovorio na način da ga je obavijestio da nije u mogućnosti prihvatiti primjedbe predlagatelja, a predlagatelj se potom dana 8. prosinca 2011. obratio protivniku osiguranja za mirno rješenje spora na način da se izmijeni ugovor te je podnio prijedlog za provođenjem mirenja pred Hrvatskom udrugom banaka, Centru za mirenje u bankarstvu pri Centru za mirenje Hrvatske udruge poslodavaca, što je protivnik i prihvatio, no mirenje nije rezultiralo rješenjem pa je putem punomoćnice još jedanput uputio dopis protivniku u smislu odredbe čl. 369. ZOO-a na izmjenu ugovora zbog bitno promijenjenih okolnosti odnosno u namjeri raskida ugovora, na što je protivnik reagirao na način da je predlagatelju otkazao ugovor o kreditu. Smatra da odbijanje protivnika da pristupi postupku izmjena ugovora temeljem klauzule "rebus sic stantibus" protivnik ne postupa u dobroj vjeri, stoga postavlja tužbeni zahtjev kojim predlaže da sud donese presudu kojom se raskida ugovor o kreditu broj 08025020434 od 2. prosinca 2008. godine.

Smatra da je naprijed navedenim učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine pa također smatra da je radi sprječavanja nastanka nenadoknadive štete potrebno da sud privremeno regulira odnose među strankama na način da odredi privremenu mjeru radi osiguranja nenovčane tražbine budući bi ukoliko se usvoji tužbeni zahtjev i bude raskinut ugovor ili se stranke dogovore u smjeru izmjene ugovora zbog bitno promijenjenih okolnosti isto značilo da bi predlagatelj nastavio podmirivati svoje obveze po novim uvjetima ili bi u slučaju raskida svaka strana vratila ono što je primila. Ističe kako je predlagatelj osiguranja primio kunski iznos od 1.397.077,11 kn te da je do sada vratio oko 1.147.500,00 kn pa bi u slučaju da protivnik osiguranja pokrene naplatu temeljem sredstava osiguranja, a pokrenuo je već jedno od sredstava – naplatu po zadužnici, to bi predlagatelj osiguranja pretrpio teško nadoknadivu štetu jer bi blokadom računa trpjela njegova poslovna djelatnost, a istovremeno bi nekretnina bila prodana radi dugovanja koje je nepostojeće, a određivanjem privremene mjere protivnik osiguranja pretrpio bi samo neznatnu štetu kada se uzme u obzir da je protivnik osiguranja financijska institucija s neusporedivo većom akumulacijom kapitala u odnosu na vrijednost eventualne razlike koja je među strankama sporna te da je cjelokupno potraživanje protivnika osiguranja osigurano i hipotekom na nekretnini koja svojom

vrijednošću znatno premašuje sporni iznos među strankama. Smatra da je izdavanje privremen mjere prijeko potrebno kako bi se uopće ostvarila svrha tužbenog zahtjeva.

U podnesku od 31. srpnja 2015. protivnik osiguranja u cijelosti se protivio određivanju prijedloga za osiguranje smatrajući kako je isti nejasan i neodređen kako u pogledu tražbine tako i u pogledu mjera koje se predlažu i kao takav protivan Ovršnom zakonu. Smatra kako predlagatelj osiguranja nema prema protivniku osiguranja nikakvu, a pogotovo nenovčanu tražbinu niti takva tražbina proizlazi iz predmetnog ugovora, tužbe i mjerodavnog prava. Smatra također da predlagatelju osiguranja ne prijeti nikakva šteta provedbom naplate nad njegovom imovinom niti stoji tvrdnja da određivanjem privremene mjere protivniku osiguranja ne bi nastala nikakva šteta. Smatra da se protivniku osiguranja ne može uskratiti pravo da temeljem valjanih pravnih poslova naplaćuje svoje dospjele, a nepodmirene tražbine, a upravo je to cilj i smisao prijedloga za osiguranje kako to predlaže predlagatelj.

Prijedlog za osiguranje izdvojen je iz predmeta P-1045/2015, u poseban predmet koji se vodi pod oznakom Ovr-143/2018.

Prijedlog za izdavanje privremene mjere je neosnovan.

Ocijenivši sve dokaze koji se nalaze u spisu u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13 – dalje: ZPP) ovaj sud utvrdio je da je prijedlog za izdavanje privremene mjere neosnovan.

Prema odredbi čl. 346. st. 1. t.1. i 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12 i 93/14, 55/16 i 73/17 – dalje: OZ) privremena mjera radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine te učini vjerojatnom i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

Navedene pretpostavke moraju biti ostvarene kumulativno, odnosno tužitelj mora učiniti vjerojatnim i postojanje svoje tražbine i opasnost da će ostvarenje tražbine biti spriječeno ili znatno otežano time što bi se promijenilo postojeće stanje stvari ili učiniti vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

U konkretnom slučaju tužitelj/predlagatelj osiguranja navodima tužbe i prijedloga za osiguranje, kao i dokumentacijom koju je dostavio u spis, nije učinio vjerojatnim postojanje prve od pretpostavki iz čl. 346. OZ-a, odnosno nije dokazao postojanje svoje nenovčane tražbine prema protivniku osiguranja.

Naime, predlagatelj osiguranja navodi da prema protivniku osiguranja ima nenovčanu tražbinu koja se sastoji u pravu predlagatelja da od protivnika osiguranja zahtijeva naplatu po Ugovoru o kreditu broj 08025020434 od 22. prosinca 2008 u iznosu glavnice od 1.134.912,76 kn, redovne kamate u iznosu od 94.096,84 kn, zatezne kamate i ostale troškove te da zahtijeva zabranu uporabe svih sredstava osiguranja sa svrhom prisilne naplate tog potraživanja.

Kako je naprijed navedeno tužitelj je podnio tužbu zajedno s prijedlogom za osiguranje u ovoj pravnoj stvari, u kojoj tužbi postavlja konstitutivni tužbeni zahtjev koji glasi "Raskida se Ugovor o kreditu broj 08025020434 od 2. prosinca 2008. što su ga sklopili tužitelj ARHIMONT d.o.o. Zagreb, Folnegovićeve 1a, OIB: 08788167628 kao korisnik kredita i tuženik RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d. Zagreb, Petrinjska 59, OIB: 53056966535, kao kreditor.

Ovakva tužba ne sadrži nikakav kondemnatorni zahtjev koji bi se mogao ovršiti jer presuda ukoliko bi predlagatelj i uspio u sporu ima konstitutivno značenje te tuženika ovdje protivnika osiguranja ne obvezuje na činjenje niti na nečinjenje, dakle u parnici u kojoj tužitelj zahtijeva da sud svojom odlukom raskine Ugovor među strankama bez isticanja

kondemnatornog zahtjeva, ne postoji tražbina novčana niti nenovčana koja bi se mogla osigurati privremenom mjerom.

Obzirom da predlagatelj osiguranja nije dokazao postojanje svoje nenovčane tražbine prema protivniku osiguranja, to nije ispunjen prvi uvjet za određivanje privremene mjere, stoga sud nije ni utvrđivao druge uvjete određene člankom 346. st. 1. t. 1. i 2. OZ-a, stoga je odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Protivniku osiguranja je primjenom odredbe čl. 14. st. 5. OZ-a, prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/2014, 118/2014 i 107/15, dalje Tarifa), priznat trošak za sastav odgovora na prijedlog za osiguranje, prijedloga za osiguranje u iznosu od 5.010,00 kn (Tbr. 11/1 Tarife), što uvećano za PDV od 25% iznosi 6.262,50 kn, stoga je odlučeno kao u točki II ovog rješenja.

U Zagrebu 10. listopada 2018.

SUDAC:

Marija Krajnović, v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od primitka rješenja, a predaje se ovom sudu u 2 primjerka za Sud i po 1 primjerak za svaku protivnu stranku.

Za točnost opravka – ovlašteni službenik:

Karmen Malkoč